

Emlékezés Szántó Bélára

Szombaton, a Mező Imre úti temető munkásmozgalmi panteonjában megkoszorúzták Szántó Bélának, a Kom-munisták Magyarországi Pártja alapító tagjának, egyik első titkárnak, a Magyar Tanácsköztársaság had-ügyi népbiztosának sírját, születésének 100. évforduló-ja alkalmából.

A magyar és a nemzetközi kommunista mozgalom 1951-ben elhunyt kimagasló alakjának életútja előtt tisztelgve a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága nevében Nemes Dezső és Lakos Sándor, a KB tagjai koszorúzták. A Honvédelmi Minisztérium képviselőjében Kovács Pál

altábornagy és Szatmári Miklós vezérőrnagy, a Par-tizán Szövetség nevében pedig Markovics János, az országos bizottság tagja és Ráth Károly, a választmány tagja helyezte el a kegyelet virágait. A tiszteletadáson a sírt megkoszorúzták a család tagjai, harcostársak, tisztelői is.

Ugyancsak szombaton megemlékezést tartottak Zuglóban, ahol az MSZMP XIV. kerületi bizottságának és a városrész népfrentbi-zottságának képviselői megkoszorúzták Szántó Bélának a róla elnevezett utcában elhelyezett emléktábláját. (MTI)

Kiemelkedő széntermelés Visontán

A Mátraaljai Szénbányák Thorez bányüzemében ki-magasló eredménnyel zár-ták az év első hónapját: a visontai bányászok január-ban 750 ezer tonna szenet hoztak felszínre, az előírt havi programnál 120 ezer tonnával többet. Ennyi szenet egy hónap alatt koráb-ban a magas teljesítmény ellenére sem termeltek.

E teljesítménnyel kilégít-tették a Gagarin Hőerőmű megnövekedett igényét: az erőműnek ugyanis a januári csúcsidekban több szén-re volt szüksége.

Képtelen képzettségeink

Egy barátom — még egyetemista ko-rában — szükségét érezte némi jo-vedelemnek. S mivel ismeretségei is voltak, a város mozijainak házáján, el-határozta, elmegy kiegészítő gépésznek. Kap-va kaptak rajta, tekintettel a szabadnapo-pon szükséges helyettesítésekre, no meg arra is, hogy már értett a vetítógépekhez. Csak azt kérték tőle, végezze el a gépész-tanfolyamot. El is kezdte, aztán vagonra-kással egészítette ki ösztöndíját. Amiért viszont azóta is szídjá magát, Mert sebész lett, de ujjai egy-két év alatt megvasta-godtak, s nem olyan érzékeny-finomak, ahogyan ő — és a beteg — szeretné. És a mozigépészség?

— Tudod, amikor a tanfolyam első há-rom óráján összeadni, szorozni, osztani ta-nították a jelentkezőket, nem bírtam to-vább cernával. Abbahagytam.

Nem tehetek róla, de évek óta nem tu-dok szabadulni barátom akkori, elkesere-dett legyintésétől. S évek óta nem tudok szabadulni attól a kényszerképzettől, hogy mi sokszor módszeresen alul- és egyúttal túlképezünk az embereket, Mert hát azon a gépésztanfolyamon mindenkinek megvolt a nyolc általános. De a szorzást, osztást mégis sokaknak tanítani kellett. Mert jó néhányan teljesen nem ismerték az alap-műveleteket.

Öszintén szólva, nem tudom, kell-e egy mozigépésznek föltétlenül tudnia osztani-szorozni. Ha nem is föltétlenül szokásos munkájához, nyilván nem válik kárára. Mint ahogy senkinek a világon. (Bár a fáma azt tartja, jó néhány Nobel-díjas ma-tematikuss-fizikus akadt, aki hadilábon állt a számtannal.)

Igaz, alapvető dolgokat nem árt, ha kész-ségfokon sajátít el mindenki a világból. Csakhogy, mennyiben lehet feladata egy-egy szakismeretkre specializálódó tanfo-lyamnak, iskolának, hogy pótolja az álta-lános oktatásban az illető által meg nem szerzett általános alapismereteket? S mennyire lehet feladata az alapfokú ok-tatásnak, hogy szakismereteket is nyújtson?

Tudom, most egy réges-régi vitát eleve-níthetnek föl, ha akarnám, és az olvasó-nak kedve is lenne hozzá. De hát erre aligha van szükség. Legföljebb arra, hogy egy kicsit elgondolkodjon az ember.

Rendben van. Van minálunk általános iskola, amit kötelező elvégezni. Ott — lé-nyegében — mindenki nagyjából annyit vés be és sajátít el a tananyagból, ameny-nyit akar. A kettős és a kitűnő közé sok-minden befér. S méginkább, később annyit felejt el az anyagból, amennyit akar. És így az sem csoda, ha egy-egy szakmai tan-folyamon olykor az alapszerveletknél kell kezdeni. A kérdés csak az, föltétlenül szük-ség van-e erre?

Nem tudom, de úgy érzem, nálunk hitek és tévhitek élnek az oktatás mindenható-ságával kapcsolatban. Mert akkor is, ha mindenekelőtt készségek elsajátítására szervezünk tanfolyamot, az elmélettel kezdjük, arra helyezük a súlyt, ami egye-seket azért riaszt el, mert már régen tu-dják, másokat meg azért — bár arany ke-zük van —, mert egyszerűen semmi érzé-kük nincs elméleti problémák iránt. Ma-

rad az átlag, amelyik többnyire elméletileg és készségeit tekintve is olyannyira kép-zetlen, hogy „bírja cernával” és végigcsi-nálja a tanfolyamot.

Tudom, szállóigévé váltak már az ilyen típusú mesék, de egy barátommal valóban megtörtént. Egyszer vagy fél évet Francia-országban töltött és munkát keresett. Itt-hon autószerelő középiskolát végzett, de kint hiába mutogatta az oklevelét. Kapott három feladatot. Megoldotta, fölvetették. A papírjára senki sem volt kíváncsi. És ké-sőbb is azt látta, a cégnél folyamatosan mindenki az adott és nyújtott tudása és teljesítménye szerint méretik meg bérben, prémiumban és előrejutásban egvaránt. Senki sem volt kíváncsi arra, hogy a szük-séges tudást ki, hol és mikor szerzi meg. Még kevésbé arra, hogy az illető tudja-e papírral dokumentálni azt a tudást, amire munkájához úgyis szüksége van.

És fölvetődik a kérdés az emberben. Túl-és alulképzéseink áttekinthetetlen, sokszor egyszerűen statisztikát kerekítő-jobbító rendszerében nem tehetne-e valamelyest rendet, ha kevésbé lennének tekintettel a papírra, ha az ember valódi tudására, ké-pességeire, adottságaira jobban hagyatko-znánk, s a valódi, komplex teljesítményt méltányolnánk. Ha belegondol az ember a rengeteg, álskoláztatásban kivett tanulmá-nyi szabadságba, akkor mindenképpen igent kell mondania. Mert — elveinkkel ellentétben — a gyakorlatban az önképzést sokszor alig honoráljuk, míg a birkatürel-mekkel végigült ilyen-olyan ismeretfel-újító tanfolyamok, iskolák elvégzését sok-szor érdemen felül is becsülik.

Ísmét csak eszembe jut egy-két, szám-tannal hadilábon álló fizikai, matematikai Nobel-díjas. S az az érzésem, nálunk őket is kezdenék az egyszeregre tanítani. Pe-dig lassanként alighanem be kellene lát-nunk, hogy a korszerű, az igazán korszerű munkafolyamatok sem valamiféle „homo-gén módon képzett” embert, hanem embe-rek sokféleségét igénylik. Mert egyre in-kább ott tartunk, hogy „szuper” számítógéppel is dolgozhat az, akinek fogalma sincs, hogyan működik a gép, hogy mi-lyen a szerkezete. Azt a specialistáknak kell tudniuk. Aki a géppel dolgozik, annak elsősorban a saját munkáját kell értenie. S nem biztos, hogy jót teszünk vele, ha még számtalan, számára fölösleges ismereteket sulykolunk fejébe, azért, hogy ké-sőbb legyen mit elfelejtenie.

Nem, szerintem sem bűn, sőt, az egyik legfőbb erény a sokoldalúság. De talán inkább kellene bízunk az emberben, hogy önmagától is sokoldalúvá lesz, ha érdekei is azt kívánják, önképzéssel, s nem hagyatkozni arra, hogy mi — az ala-poknál kezdve — majd beléje verjük a papírral igazolt sokoldalúságot. Annál is inkább, mert az új papír, lehet, éppoly üres, mint a régi. S mert a legbiztosabb módja, hogy fontos munkakörökben ki-re-kesszük, elriasszuk a valóban sokoldalú, állandó önképzéssel papírjaik előtt járó, sok minden iránt ösztönösen érdeklődő, de a hiabavalóságok óráitól ösztönösen irtó-zó — tehát a legértékesebb — embereket. Szávay István

Fiatalok az olajiparban

Tanácskozott a szegedi ifjúságpolitikai bizottság

A fiatalok eszmei-politikai nevelése fontos feladata az algyői olajipari pártbizott-ságnak is, amely közvetlenül irányítja a 9 tagú KISZ-bi-zottságot, az pedig 17 alap-szervezetet, közel 320 taggal. A városi pártbizottság mel-lett működő ifjúságpolitikai bizottság legutóbbi soros ülé-sét — amelyet Rigó Szilvesz-ter elnök, a városi pártbi-zottság osztályvezetője vez-etett — az olajipari pártbi-zottság tanácskozáterében tartotta meg.

Az előre megküldött írásos előterjesztéshez fűzött kérdé-sek között szerepelt: a KISZ-en belül milyen arányú a munkásfiatalok szerveztsé-gé? Az olajipari pártbizott-ság és végrehajtó bizottsága milyen gyakorisággal tűzte napirendre a párt ifjúsá-gpolitikai határozatainak vég-rehajtását? A szórakoztatá-son túl szerepel-e az olajo-sok klubja programjában az ifjúságot érdeklő és nevelé-sét szolgáló témakör, elő-adássorozat? Milyen a KISZ-bizottság és alapszervei kap-csolata más társszervekkel, egyetemek és főiskolák fia-talságával?

A kérdésekre Papp György, az olajipari pártbizottság és Dóra János, a KISZ-bizott-ság titkára válaszolt.

A pártalapszervezetek rendszeresen figyelemmel kí-sérik az ifjúságpolitikai ha-tározatok végrehajtását. Ugyanezt számon kérik a gazdasági vezetők, a szak-szervezetben és a KISZ-ben dolgozó párttagoktól. A párt-és KISZ-oktatásokat úgy hangolják össze, hogy min-denki felkészültségének meg-felelő fokon tanuljon tovább. Az olajiparban dolgozó fia-talok 40 százaléka vesz részt állami és politikai oktatás-ban. A gazdasági és a társa-dalmi vezetők évek óta há-rom kategóriát vesznek figyelembe például az állami oktatásra jelentkezők eseté-ben, és ez a gyakorlatban is bevált. Teljes támogatást ad a vállalat, ha érdeke fűződik a jelentkezők taníttatásához; ha nincs kizáró ok, de a vál-lalatnak nem célja az isko-láztatás, akkor az államilag előírt támogatást biztosítja. Nem támogatja azokat, akik munkájuk és magatartásuk miatt méltatlannak bizonyul-nak a tanulásra. Az utóbbi öt évben három fiatal fizi-kai dolgozó nappali tagoza-ton szerzett egyetemi diplo-mát.

A rendelkezésre álló laká-sok több mint háromnegyed

részt fiatalok kapják. Az üzemi demokrácia fórumai-nak továbbfejlesztése is ie-lentősen hozzájárult az ifjú-sággal kapcsolatos feladatok megoldásához, amelyben a pártalapszervezetek szerepe meghatározó. A párttagság személyes felelősségének ér-vényesülését az ifjúság ne-velésében a munkahelyi ta-pasztalatok alapján összege-zik. Általában példamutatás-sal, segítőkészséggel, jó irányban befolyásolják a fia-talok eszmei-politikai neve-lését, beilleszkedésüket a munkahelyeken. A kommu-nista szülőkre ugyanez a jel-lemző. Jól biztosított a fia-talok párttaggá nevelése, a káderutánpótlás.

Az olajiparban dolgozó 500 harminc éven aluli fia-tal közül 320 KISZ-tag, a szerveztség 62,6 százalék. Ezen belül a munkásfiatalok 53,6 százalékot képviselnek. Újabb fiatalok munkába ál-lásával ez az arány növekvő tendenciájú. Egy bizo-nyos: a KISZ-bizottság és alapszervezeteinek kapcsola-ta lehetne jobb is más tár-szervekkel, egyetemi és fő-iskolai KISZ-esekkel, nagy-üzemek fiataljaival. Ugyan-ez vonatkozik az olajosok klubja programjainak össze-állítására a fiatalok eszmei-politikai nevelése céljából, túl a szórakoztatáson.

Az algyői olajipari KISZ-bizottság és alapszervezetei-nek teljes tagsága eddig is bizonyított a munkában, a tanulásban, a szocialista bri-gádokban, kommunista mű-szakok, társadalmi munkák

vállalásában. Az elmúlt tíz évben három ízben kapták meg a KISZ KB vándorzászlaját és több más jeles elis-merésben részesültek. A fia-talságnak nagy tekintélye van itt. Erkölcsi és anyagi megbecsülésüket megalapoz-ták.

A tanácskozás vitáiban részt vett Illés Tóth István, a városi pártbizottság munkatársa, az ifjúsá-gpolitikai bizottság titká-ra, az ifjúságpolitikai bi-zottság tagjai közül pedig Miskolczi Zoltánné, Hor-váthné Fülöp Mária, Mára Péter és dr. Papp István. Zárszavában Rigó Szilvesz-ter hasznosnak, jó eredmény-nek ítélte meg mind az olajipari pártbizottság átfo-gó előterjesztését az ifjúság eszmei-politikai neveléséről, mind a KISZ-bizottság és alapszervezetei munkáját, a párttagság ilyen jellegű te-vekenységét.

Elfogadta az ifjúságpolti-kai bizottság Novákné Ha-lász Anna, a KISZ Szeged városi bizottsága első titká-rának előterjesztésében a közelgő küldöttgyűlés be-számolójának szövege körü vázlatát. Ezt követően Papp György ismertette az algyői olajmező feltárásnak törté-netét, a jelenleg ott és más területeken folyó munkát, a jövőben várható eredménye-ket az olaj és a földgáz feltá-rásában, majd üzemlátoga-tásra hívta meg az ifjúsá-gpolitikai bizottságot, amely-nek tagjai maradandó ál-ménnyel gazdagodtak Al-győn.

L. F.

Pártnapok

nál délután 3 órakor Papp Gyula, Szeged megyei városi tanács elnöke az előadó. A Szegedi Ruhagyárban dé-lután fél 3 órakor Gerencsér Ferenc, az MSZMP Központi Bizottságának munkatársa, a DÉLÉP Házgyárban délután fél 3 órakor dr. Siklós János, a Munka című folyóirat fő-szerkesztője; a Szegedi Szá-lámgyár és Hűsömbintán központjában fél 3 órakor Faluvégi Lajos, a Miniszter-tanács elnökhelyettese tart előadást. A Kábelgyárban délután fél 3 órakor dr. Agoston József, az SZMT vezető titkára lesz az elő-adó.

Február 5-én a KSZV Sze-gedi Kendergyárban fél 3 órakor Török József, az

MSZMP Szeged városi bi-zottságának első titkára; a Szegedi Nyomdában fél 3 órakor Kormányos András, az MSZMP Szeged városi bizottságának munkatársa tart előadást. A DEFAG-nál fél 3 órakor Juratovics Ala-dár, az NKfV szegedi üze-mének vezetője; a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat-nál délután 2 órakor Rigó Szilveszter, az MSZMP Sze-ged városi bizottságának osztályvezetője tart előadást. Pártnapok a szegedi já-rásban:

Február 3-án 14 órakor Szatymazon, a művelődési házban. Előadó: Dr. Papp Elemér, az MSZMP szegedi járási végrehajtó bizottságá-nak tagja.

Február 13-án délután 3 órakor Röszkén, a művelő-dési házban, előadó: Murá-nyi György, az MSZMP sze-gedi járási bizottságának tagja.

A magyar gyógyszeripar felfelé ivelése a második világháború után kezdődött, termelése 1950 és 1975 kö-zött több mint százszorosára emelkedett. Az ágazat je-lentőségére, nemzetközi fo-rtosságára utal az a tény is, hogy az utóbbi tíz évben az export növekedésének üte-me meghaladta a termelés bővülésének mértékét. A magyar gyógyszeripar jelen-tős pozíciókkal rendelkezik a világgpiacon; termelési ér-tékét tekintve a 14—16. he-lyen áll a világ gyógyszer-termelőinek sorában, ha az export nagyságát nézzük 6—8., ha pedig az egy főre számított exportot tekintjük, csak Svájc előzi meg a vilá-gon. A KGST-ben megha-tározó szerepet tölt be, je-lentős tényezője a szocialis-

ta nemzetközi munkameg-osztásnak.

Gyógyszeriparunk gyárt-mányszerkezete korszerűnek tekinthető. A népgazdasági terv kiemelt szerepet bizto-sít a következő években a gyógyszeriparnak. 1981-ben közel tíz százalékkal növe-kedhet ez az iparág, vagyis jóval erőteljesebb lesz a fejlődés, mint az iparban általában. Ennek megfelelő-en bővítik a célok elérésé-hez szükséges anyagi és szellemi erőket.

Önkéntes belügyiek kitüntetése

Szombaton befejeződött a Belügyminisztérium önkén-tes Határőr Csoportjá-nak. A Haza Szolgálatáért Erdemérem arany fokozatát nyolc közösség és a Belügy-minisztérium egy dolgozója vehette át. A Közbiztonsági Erem arany fokozatával egy közösséget és 34, a Közbiz-tonsági Erem ezüst fokozatá-val 11, bronz fokozatával 10, a Tűzbiztonsági Erem arany fokozatával 10, ezüst fokozatával 3, bronz fokoza-tával 4 dolgozót tüntettek ki.